

Ардамъ* (*iardum, s. t. Secours, aide, assistance*) с. м. — помощъ: Ша чекаме, краю, от' да не чекаме; Бил' и нее на ардамъ ша ти дойдеме. Вв. 62.

Арджелъ* (*ridjl, subs. a. pied. Plur, erdjul*) — м. коня: Коня койтъ мошине арджелю. М. 84. Ясъ ке одамъ на мой-отъ ви-лаеть, За тва коамъ коня арджелю. *ib.* 60.

Ардъче* (освоенное бол. языкомъ тур. *pechie ardidj s. t. p. Genievre*) — с. с. можжевельникъ: Манастиръ, кой-то е посвѣтенъ на св. Спасъ и са намира на едно место покрито съ ардъче, отдѣто са начина голѣмо-то Софишко поле. Т. Д. 1876 р. 135.

Аресамъ Аресвамъ (ср. греч. *ἀρέσω*) — а) м. дл. — нахожу хоро-шимъ По-аресамъ — нравлюсь болѣе: Кой-то ми не аресва, да ми не да-ва по-голѣмъ-тъ дъщеря, а да ми даде по-малкъ-тъ. Или: Кой-то ми не аресва, да си не дава дъщеря-тъ. Ч. 174. Кой-то мома не аресва ергенъ, тя на старецъ ся пада. *ib.* 178. Дали не съмъ ти на сърце, Или ми кжци не аресвашъ? *ib.* 269. 2) — нравлюсь: Като си ходиш прѣз море, Какво ти, синко, ареса? Д. 76; 3. 5. Менѣ ми, мамо, ареса Едно момиче прѣзморче, *ib.* 9—10. Отъ кѣ самце угревяше, Нигде мо-ма не ареса, Ни неко 'а машка жена, Ни неко 'е вдончице М. 110. Дали ми те кука не бендиса? Дали ми те момче не ареса? Дали ми те свекоръ не ареса? *ib.* 553. Свекървице, стребрена иглице! Дали ми те снаха бендисала? Дали ми те бохта аресала? *ib.* 560. Влѣзалъ въ лозе-то, и му не аресува грозде-то (посл.) Ч. 140. И сякое пиле, щомъ му ся тури клечица-та, ше я хвърли съ нога-та си, съ което показува, че не му аресува папучъ-а *ib.* 105. Таквизи челоуѣцы ся бояхъ отъ силата на Астарбея, и ѿ помагахъ да лъжи царя, отъ страхъ да не аресатъ на тѣзи горда жена която владѣше сичкото му довѣрие. Т. 53. Жената утѣшава мажъ, тя са показва създадена за да му аресва (*elle parait n'être faite que pour lui plaire*). *ib.* 424. Изт. найнапредъ тѣзи искренность ми аресваше *ib.* 214. Менѣ ако питаш по-ми аресва Иванка, хемъ е чорбаджійска дъщеря, младичка, хуба-вичка. 3к. 169.

Арканъ с. м. — арканъ. См. *подъ са.* клупа.

Аркадашъ* (*ark. s. ar. 1) Action de frotter. 2) Action de se preudre corps à corps avec quelqu'un. dach, s. p. Compagnon, collègue. khodja-dach. Condisciple*) с. м. — наперсникъ, другъ: Днесъ срѣщ-нахъ до крѣпостната врата тѣзи двама аркадаши Х. I. 172.

Армаганъ* (*ermaghan, s. p. Présent, don*) с. м. — даръ, пода-рокъ: И той ми казва, чи като този армаганъ други път не е сполучвалъ